

Într-o zi, Lara Capibara a făcut pariu că nu îi e frică să își facă un selfie cu un crocodil și a pierdut. Dar a pierdut pariul doar în sinea ei. Nu a vrut să știe și ceilalți, mai ales Cordelia, care o și îndemnase să facă pariul. Lara merse o zi întreagă prin casă, dintr-o cameră în alta, cu pași ușori, ca să nu audă celelalte capibara

cum se îndoiește de sine. Fratele ei, Laru Capibaru, îi spusese deja că nu se așteaptă nimeni să se lase mâncată doar de dragul unui pariu. Asta nu făcu decât s-o întărească și mai tare. Acum simțea cu adevărat că nu mai are nicio portiță de scăpare și că va trebui să găsească o cale prin care să-și facă un selfie cu un crocodil sau cu mai mulți.

La masă, își întrebă părinții dacă nu cumva sunt crocodili prin zonă, și o făcu, credea ea, cu un aer de curiozitate inocentă și detașată, așa cum ar fi întrebat de unde au cumpărat sarea sau cum e vremea afară. Tai-că-su se uită la ea puțin surprins și o întrebă:

— Acum ați făcut pariu cu cine are curaj să-și facă selfie cu crocodili? Ultima oară era cu cine trece printre picioarele unui hipopotam pe cale să adoarmă.

— Nu, spuse Lara Capibara. Ar fi o prostie nemai-văzută. Sunt mai inteligentă de-atât. Nu sunt eu cea mai inteligentă fată pe care o cunoști? se alintă ea făcând ochii mari. Vreau să știu doar ca să mă feresc, nu care cumva să mă mănânce!

— Hm. Să nu te prind că te duci la râu peste crocodili, ai văzut anunțurile.

— Ce anunțuri?

— Anunțurile cu ATENȚIE, CROCODILI! spuse mama. Cu litere cât casa, sunt peste tot.

Lara Capibara se gândi o vreme, în timp ce restul familiei își molfăia mâncarea, cu mintea la alte lucruri. Tata se gândea la inflație. Mama se gândea la viitorul incert. Fratele ei se gândea la mâncare – la alta decât cea pe care o mânca. Lara își dădu seama că văzuse anunțurile, dar adevărul era că niciunul dintre ele nu spunea concret la ce anume să fii atent, doar că era mai bine să fii atent la crocodili în genere.

Se gândi că poate să facă atâta lucru și că nu e greu.

De altfel, să fii atent la crocodili înseamnă să-i bagi în seamă.

Asta era exact ce voia ea să facă, așa că se bucură că avertismentele îi dau dreptate.

Într-o sâmbătă dimineață își luă inima în dinți și plecă de acasă, spunându-le alor ei că se duce să se bălăcească cu prietenele în heleșteiele cu portocale. Dar, după ce se îndepărtă suficient de casă, coti imediat spre râu, luându-se după afișele care apăreau din ce în ce mai des pe trunchiurile copacilor, pe garduri, pe pietre, cu cât se apropia mai mult de apă.

Îi găsi pe crocodili la plajă; stăteau toți aliniați la soare, sorbindu-și ceaiul de dimineață prin paie lungi. Îl sorbeau și apoi deschideau gura și făceau: „AAAAAA!”

— AAAAAA!

